

vého Plzně, do hospody ctného hospodáře, kdež by nám věřiteli našimi byla ukázána a jmenována, tu to ležení vedle řádu země české slibující držeti a plniti, a když by minulo čtrnácté dny ode dne napomenutí pořád čtúc a my ještě našim věřiteluom svrchupsaných pěti kop grošuov nedali a nesplnili, ležme my nebo neležme, naši věřitelé budú jmieti plnú moc a právo ty jisté peníze vzeti mezi křesťany nebo mezi židy na naši škodu a kdež je kolivěk optají a vezmú v zemi české, tu my je máme a slibujem zastúpiti sami sebu nebo našemi dobrými a jistými rukojměmi, nebo dobrými základy, a proto my vždy máme ležeti a odstavad na izádné právo nevyjížděti ani kterak vyniknutí, doněvadž bychom našim věřiteluom svrchupsaných pěti kop grošuov i se všemi škodami, kteréž by pro naše nesplnění vzeli jezdiec, tráviec, šelíc anebo jinak kterakžkoli nakládajíc, však takové škody, ješto by je náš věřící právem bez zmatku pokázal, nedali a nesplnili úplně a docela penězi hotovými, a přimluvali-li by nám naši věřící nebo láli pro naše neplnění, nemá jim odmílvati, ale všudy znáti, že jsú oni právi a my proti nim křivi. Také jest zevně vymluveno, ten list, kterýž jest od nás od konventa svrchupsaného na ten plat již psaný ztracen, jest-li že by se optal a nám navrácen byl, tehdy jej máme a slibujem věřícím svým již řečeným zase navrátiti bez odporu se vším právem a mocností i s dobrou volí túž, jakož jsme sami drželi a požívali; pakli by se neoptal, tehdy jestli, ač by kdy v čí moc přišel a všel, my jej mocí listu tohoto kuittujeme a moříme, neb jej bez naše vuole má. Tomu všemu ku pevnosti a pravú jistotu já nadepsaný kněz Blažek Světlík převuor svú sem pečeť a k tomu konventskú pečeť s naší volí a vědomím jsme k tomu listu přivěsili dobrovolně a pro další svědomie prosili jsme múdřých a opatrných purkmistra a konšeluov města Nového Plzně a urozených panoší Viléma z Netunic, Zdenka z Lukavice a Prokopá Fegale, měšténina v Plzni, že jsú své pečeti na svědomie vedle našich k tomuto listu přitiskli sobě bez škody, jenž jest dán a psán léta od narození syna božieho tisícého čtrstého čtyřicátého osmého, ten pondělí po svatém Tiburci.

Listina pergamenová v museu plzeňském; pečeti chybí. Na rubu: Censu quondam venditus per patrem B'asium . . . in villa w Lisczych super laico dicto Wit domine Weczemile de Jawor in remedium anime eius, est restituta cum censu XV. gr. Galli et XV. gr. Egidii. Starší sign. B. 5., novější N. 254.

1448. 20. září.

Závěť paní Kúny z Křimic, měštky plzeňské.

My Ondrášek richtář, Tobiáš Hromádka, toho času purkmistr a Vaněk Pruněk, konšelé přísežní a měšténé v Novém Plzni, známo činíme tiemto listem všem, tak nynějším jakožto budúcím a svědčíme, že poctívá paní Kuna z Křimic, měštka v Novém Plzni, ležící v boží kázni a ještě dobrého rozumu požívající i při plné paměti jsúci nás na svědečství přivolavši i připrosivši a nevěduci dne ani hodiny, když by milý pán Buoh svú svatú milost s ní učinil a duši její s tělem rozlúčil, chtieci tak, aby po její smrti žádní ústrkové a kteří svárové, róznice a súdové o její statek jí od pána Boha pújčeného (sic) nebyli, učinila jest své poslednie rozkázanie takúto měřú: Najprve list ten, kterýž má na urozeného pána pana Hanuše z Kolovrat na sto kop grošuov jí svědčící, odkazuje puol toho listu, to jest padesáte kop grošuov na díelo kostela svatého Václava na hradě v Praze, a druhú polovici padesáte kop grošuov kaplanu u svatého Václava v Praze na hradě, vedle rady mistra Prokopa, doktora z Kladrub. Item dva listy jí svědčící, jeden na ves Letkov a druhý na Vrbici na deset kop grošuov platu odkazuje do Šerého kláštera v Novém Plzni, kaplanu knězi Václavovi tu nynějšiemu a potom, komuž by poručníci vdolepsaní dali a poručili, ti i jiní potom budúci, aby ten držel; a jestliže by týž kaěz Václav nechtěl toho vděčen býti, dadúc jemu deset kop grošuov a jiného zjednajíc, aby ten prázdnen byl a svého hleděl. A k témuž kaplanství odkazuje kalich, tři ornáty a jiné věci. Item list ten, kterýž jí svědčí na ves na Vštiš na sto kop, na osmdesáte kop, na puol šestý kopy a na puol osma groše, na kterémž jest pan Vilém z Rysemberka a z Švihova, jistec a rukojmě Oldřich z Janovic, Bohuše z Otěšic, seděním na Skočcích, Jan Chuchel z Obytec, Vilém z Přechovic, Bohuslav z Obytec, Jan Steblenec z Dražkova, seděním v Štěpánovicích, Vilém Liška z Kníjie a z Slatiné, Bušek z Prostěboře, seděním v Uotěšicích, Jan Okle z Metelska a Mikuláš z Chuděnic, i z toho listu najprve odkazuje čtyřidceti kop grošuov a druhých XL kop grošuov z domu, kterýž Vít súkenník má plniti, Regině a Anniče, vnúcatóm svým; a jestliže by které buoh neuchoval a umřela let nedojdúc, tehda těch osmdesáte kop grošuov aby rozdáno bylo chudým a na jiné skutky

milosrdné skrze Václava Točníka. Item nadepsané Regině, vnučce své, zvláště odkazuje duchnu peřinu, polštář a dvě podušce; item Maruše Milvové z toho listu na Vštiš odkazuje dvadeceti kop grošuov; item Keruši z toho listu odkazuje deset kop grošuov; item Kateřině sestře své vdově v Praze, odkazuje XX kop grošuov; item synu Kunc Matějovu v Praze z toho listu odkazuje deset kop grošuov; item Maretě, služebnici své z toho listu odkazuje pět kop grošuov a k tomu jiné věci, kteréž jsou domovnie a rúcho chodiecé, a jí věřící, že s tím právě vnučatom její Regině a Anniče učiní; item z toho listu chudým domku malého, kterýž leží vedle Kavky ševce, odkazuje X kop grošuov, tak aby za ně kúpena byla kopa platu ročnieho a věčného, jim ku pomoci dávajíc na drva a na jiné potřeby; item z toho listu na Vštiš odkazuje XX kop grošuov aby rozdáno bylo chudým a na jiné skutky milosrdné; item na dielo kostelnie svatého Bartoloměje v Plzni z toho listu odkazuje pět kop grošuov, item na diela mostná okolo Plzně z toho listu odkazuje pět kop grošuov; item na dielo kláštera Šerého svatého Františka v Novém Plzni z toho listu odkazuje deset kop grošuov; item knězi a konventu kláštera svatého Jakuba v Starém městě Pražském z toho listu odkazuje pět kop grošuov, aby 1/2 kopy platu ročnieho a věčného kúpeno bylo, a za to aby prosby činili za duši její i jich přejšie vigiljimi a mšemi zádušními při suchých dnech, najmén dvakrát do roka, kterýchžto všech věcí svrchupsaných mocné poručníky činí Václava Točníka, Prokopa Reše a Maruši Milvovu z Nového Plzně, jim zvláště nad jiné přátely věřící a úfající, že to tak jednati a puosobiti budú, jakož svrchupsáno stojí. Tomu na svědomie pečeti své k tomuto listu jsme přivésili, jenž jest dán léta od narozenie syna božieho M^o.CCCC^o.XLVIII°., ten pátek před svatým Matúšem, apoštolem a evangelistú.

Z nejst. knihy priv. a závětí f. C. 14.

385.

1448.

Janek z Plzně zastavil dědiny své v Hořemyslicích l. 1444. v dluhu Burianovi z Gutsteina a l. 1446. Pavlovi Ebrzvínovi z Hradiště a z Nekmíře, kteříž oba l. 1448. právo své k nim postoupili a pro-

dali Janovi Muchkovi z Bukové. Dat. 1444. fer. V. post Omnium Sanctorum et 1446. fer. VI. post Viti.

DD. XXI. 12. 13. Palacký, Arch. čes. III. 539.

386.

1449. 31. ledna.

Lipolt z Švamberka sed. v Strápoli a Václav Točník z Plzně vysazují poddaným svým lidem v Strápoli dědiny tudíž právem zákupním.

Ve jméno božie amen. Známo činíme tiemto listem všem, nynějším i budícím lidem, i před kýmž by byl tento list čten, slyšen nebo ukázán, že my, Lipolt z Švamberka seděním ve Strápoli a Václav Točník z Nového Plzně, žádajíce a chtiece naši ves i zbožie ve Strápoli k lepším užitkóm přivesti, s dobrým rozmyslem i všech našich přátel povolením rozdali sme i sstúpili sme své dědiny, lúky i s porostlemi i s chrastinami tudiež ve Strápoli i s dvory ustavenými se všemi užitky i svobodami i pastvami obecnými i se všie vuolí, což k těm dvoróm i k těm dědinám spravdivě od starodávna přísluší, rozdali v právo purkrechtnie kmetóm a lidem svým tudiež i jich ženám i jich dětem i všem jich budícím náměstkóm k měnie, k drženie, ku prodanie a k věčnému vládnutí, nás i našich všech přátel bez příkazy, z kterýchžto dědin napřed psaných lidé a kmeti naše (sic) i jich dědicové i jich budicie náměstkové mají platiti a dávati nám nahořepsaným totiž Lipoltovi z Švamberka a Václavovi Točníkovi a našim dědicóm i budícím věčně na každé léto tyto úroky spravdivé v dolepsané a ty rozdielné: Najprv Václav Uhlěř, ten drží pol třetie zemi, z toho platiti má na svatý Jiříe šedesát grošuov a poldruhého groše a tolikéž na svatý Havel, sedm dní roboty, šestero kur a na vánoce puol groše na calty; item Vavřeneč drží dvě zemi; z těch platiti má na svatý Jiříe puoltřetieho mezcieta grošov a tolikéž na svatý Havel, šest dní roboty, šestero kur a na vánoce puol groše na calty; item Václav Vaneš drží poplužie a některé kusy k tomu přidané v hoře Chotivel i u břehu potoka, také jeden diel u břehu podle řeky a to na dvě země a z toho platiti má na svatý Jiříe osmdesát grošov a tolikéž na svatý Havel

402.

1450. 3. října.

Ondrášek z Hodušic, richtář plzeňský, činí mocné pořizení o statku svém.

My Vávra Pšenička, toho času miesto richtáře, Zigmund zlatník, toho času purkmistr a Jan Hladek, přísežní měšťenee města Nového Plzně, známo a zjevno činíme tiemto listem všecněm, nynějším a budúcím, ktož jej uzrie, anebo čtúce slyšeti budú, že moudrý a opatrný i slovútný muž, Ondrášek z Hodušic, richtář v Novém Plzni, ačkoliv jsa mdl a nemocen na těle, však při dobrém rozumu i při plné paměti jsa, nás na svědectvie přivolav i připrosiv, toto své poslednie rozkázanie z svého statku jemu od Pána Boha pojčeného, tak aby po jeho smrti žádní vstrkové ani kteří svárové nebyli, učinil jest takúto mierú: Najprve své dietě pannu Luciji porúchie paní Margretě manželce své, tak aby jí v to i žádný nesahal z jeho přátel, ani jeho kteří bratřie, neb jí věří toho nađe vsecky jiné jeho přátely, že tak jednati bude a pannu Luciji k mravóm dobrým vésti bude, jakož jí toho zvláště doufá a věří. Item richtářstvie, kteréž má, to dává mocně panně Luciji, dceři své, i to, což v Plzenci má, totiž dvořiště, dědiny, lúky, les pod Radyní, rybník pod svatým Blažejem i straně, i s tiem se vším, což k tomu od staradáva príslušie, a jestli že by jie pan Buoh pozdravil a ona panna Lucije k svému stavu přišla, a nemohly by spolu zbýti s paní Margrétú mateří svú, tehda z toho statku a z richtářstvie dává i odkazuje paní Margretě, manželce své, puol druhého sta kop grošuv a duom a dědiny to jest prvé panie Maretčiny, neb jest jemu toho nevzdávala a k tomu jí přidává čtyři koně, kteréž v ty časy budú, a což dobytka jest mnoho nebo málo, o to aby se právě rozdělily paní Margreta s pannú Luciji i o domové hospodářstvie; a což jest od perel a stříbrných pasuov, to mocně panně Luciji s mateřinú volí odkazuje; pakli by paní Margreta který pás jměti chtěla, to má dobrú vůli k vzetí, a což jest na listech a dluhóv, ješto jsú mu povinni, to vypomínajice, dluby tiem platiti mají, kromě toho listu, kterýž svědčí na Strahov u Prahy, ten dává bratřím Protivovi, Augustinovi a Dětrichovi, kterýž jest v Klatovách pravým dielem, aby se o to vypomínajíc dělili; pakliby panny Lucije Pán Buoh prve neuchoval, nežli by let došla, tehdy ty vsechny klenoty mocně porúchie paní Maretě, manželce své, aby to obrátila na kaplanstvie

ku oltáři svaté Panny Barbory, kostela svatého Bartolomě (je) v Plzni, kteréž jest nadala paní Regina, prvnie manželka jeho, pět kop grošov. I k tomu kaplanství přidává a mocně dává nadepsaný Ondrášek tři kopy platu ročního a věčného, aby bylo dáno z jeho ze všeho statku, tak aby bylo úplně osm kop grošov platu ročního a věčného; a dále jestli žeby panny Lucije Buoh neuchoval let nedojdúc, tehdy z toho statku, z richtářstvie aby vydáno bylo paní Margretě, již psané manželce jeho, padesáte kop grošov k tiem puol druhému stu kopám svrchupsaným, tak aby dvě stě kop grošov úplně jměla a vzela; také jestli žeby panny Lucije prve Buoh neuchoval; nežli by let došla, tehdy to richtářstvie dává Jankovi a Sigmundovi, synóm nebožce Václovovým, i s tiem, což jest v Starém Plzenci, jakož již svrchudotčeno jest, a z toho richtářství aby vydali Augustinovi postřihači, Dětrichovi, kterýž jest v Klatovách a Protivovi, aneb jich dětem po desieti kopách grošov. Item dlužen sem jedné paní dvadceť kop grošov, ješto o tom paní Margreta dobře vie, to aby zaplaceno bylo z jeho statku. Item jiných všech listuov, kteréž má anebo kteréž jsú mu dány k věrné ruce, těch zmocňuje a porúchie paní Margretě manželce své již častopsané, k kterémužto poručení a rozkázání paní Margretě a panně Luciji, dceři své nadepsané, přidává ku pomoci moudré a opatrné muže, Prokopa Fegale, Henzle Prucklera a Franu řezníka, měšťany z Plzně, že jim radni a pomocni budú v jich věcech, jakož jim toho zvláště doufá a věří. Tomu rozkázání na pevnost i na svědomie, ku prosbě snažné Ondráškově rychtářově své jsme pečeti vlastnie s naším vědomím a s volí k tomuto listu přivěsili. Jenž jest dán i psán léta od narozenie syna božieho tisícého čtyřstého padesátého, tu sobotu před svatým Františkem.

List. perg. v museu plzeňském s třemi visutými pečeti na prouzcích. První pečeť jest štít dole okrouhlý s hlavou kravskou s rohy, opis nečitelný. Druhá pečeť úplně neznalá. Třetí, štít dole do tupého rohu vybíhající, znamení neurčité. Na rubu listiny: Kšaft Ondráška z Hodušic na richtu. 1410 (sic). Nov. sign. N. 78.

403.

1450. 14. listopadu.

Urovnání sporu mezi lidmi z Bušovic a z Oujezda o pole a louku.

My Harant z Vařín, seděním na Březini, Lipolt z Švamberka a Jan Muchek z Bukova, Jan z Zaječic a Bernhart z Hradiště,